



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Pretiosae Occvpationes Morientivm In Societate Iesv**

**Nádasi, János**

**Romae, 1657**

Cap. VIII. Nunc testare quà intentione mori velis.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45415**

C A P V T V I I I .

*Pretiosa est occupatio nunc testari quâ intentione mori velimus.*

**H**ic est finis vitæ nostræ, quem optimo quo possumus modo, in *Deum*, finem nostrum vltimum, referre debemus. Magnus in omni virtute *Ioannes* ille *Ximenius*, æger, breuitate temporis, quod sibi superesse didicit è cælo, vsus est ad solidos thesauros parandos. Ipse illi morbus adiumento potiùs quàm obici fuit. Nunquam est locutus, nisi interrogatus, inquit de Ponte. Simus, simus nos boni (aiebat roganti, num cælum desideraret) *Deoq;* vt par est, seruiamus; & deponamus curam & sollicitudinem, de reliquo, relinquentes illud in eius manibus, qui cùm sit infinitè iustus, & bonus, remunerabit nos pro meritis. Et verò petere cælum, potest provenire ex amore proprio. Ita mori desiderans non sui commodi causâ, sed solius *Dei*, vitam consummauit eo ipso die feriæ tertiæ quem ante dies octo, siue feriâ tertiâ, prædixerat sibi supremum fore. Ibidem refertur *Ioannem* sub idem tempus equo candido vectum adfuisse *P. Balthasari Alvarez*; eumq; è periculo quodam eripuisse, ac dixisse: *Quoniam me in vita honorasti, misit me Deus, ut ex hoc periculo te educerem.*

Hist. Soc.  
ibid.

Parùm lo-  
quendum.  
In vita  
P. Alvarez  
c. 45. §. 2.

Cap. 46.

Idem

Sacch. an.  
1579. à III,  
184.

2 Idem *Deum* propter *Deum* sitiendi studium ostendit *Ferdinandus Garzia* Carauacæ extinctus. Medicus illi, tanquam deposito, dari iusserat quicquid vellet; petenti, ecquid sibi iucundum fore putaret, horruit; & Egone, aiebat, *Deus* bone! id petam, quod futurum iucundum sit? id erit optatissimum quod dederitis. Sed vide quàm in ipso moriendi, ac *Deum* videndi desiderio se ipse exuerit, soli *Deo* quærendo affixus. Moriturum se die *S. Thomæ* Angelici Theologi prædixerat, & verò dissolui & esse cum *Christo* maximoperè desiderans, hoc ipsum expectatæ mortis & *Dei* desiderium frenandum *Dei* amore est ratus, cum diceret suspectum esse posse desiderij huius fontem, ne fortè ardens ille desiderij æstus è proprij non verò è diuini amoris fonte prodiret; neq; tam esset *Dei* auidus acquirendi, quàm dolores & vltima fastidiosæ mortalitatis tædia deserendi, & cum puris, æternis, ac solidis cæli delicijs commutandi. Impleuit vota suspirantis ipso *S. Thomæ* die fidelis ille, qui desiderium cordium exaudit *Deus*; & *Ferdinandum, Maria Diaz* (verba sunt Historici) sanctimonie celebris foemina octauo post die visum sibi affirmavit cum coronâ in capite solis instar micante. Sic nimirum coronatur, cui præ ipsis cæli coronis corona est ipse dilectus *Deus*, cuius videndi desiderium est obeundæ citò mortis illecebra.

Reno-

3 Renouanda ergò, sæpè ad *Dei* gloriam summam, in vnione, seu coniunctione mortis *Iesu*, moriendi intentio. *P. Franciscus Ribera*, dum concionaretur, totus radiare visus est à *S. Theresia*. Salmanticæ diem obiit, vir sanctæ intentionis puritati adeò addictus, vt tertio post mortem die visus sit excelsus in gloria cælesti loco, propè thronum *Dei*. Fluebat è *Dei* pectore in *P. Francisci* pectus amœnissime lucis radius, à quo ille pulchritudine & gaudio inexplicabili perfundi videbatur. id quod premium erat quæsitæ in omnibus ac singulis, quæ scriberet, quæq; ageret, gloriæ optimi *Dei*. Vis talem è *Dei* corde in te radium elicere? Collige omnes omnium quas vnquam fecisti, aut legisti, vel audisti, vel quas fecerunt, vel scripserunt boni, & sancti omnes, atque adeò quas habuit ipsa *Dei Mater*, & *Filius Dei*, intentiones; & illis mortem tuam adorna: illius amoris & honori offer per manus *Iesu* & *Mariæ* frigus illud, sudorem, silentium, singultus, anhelitus, agonis, ac respirandi difficultatem, horam ipsam mortualem, & vltimum illius punctum. Et sic pretiosam reddes hoc radio in conspectu *Dei* mortem tuam, faciesq; summam è summâ necessitatum omnium necessitate virtutem.

An. 1591.  
Nouemb.

Radius pure  
intentionis.

Particulatim singula  
ad maiorem  
*Dei* gloriam offerenda.

4 Fecit hanc, memorabile annuis nomen, *P. Ioannes Stizius*, qui de ardentissimo emoriendi desiderio, dum inter peste infectos vitam æternam per charam mortem quæreret,  
scri-

Coll. Constantiense  
1611.

scribens; desiderare se illam ait (vt ipse loquitur) non quòd non timeam mori ob insequens iudicium (timeo enim mihi, & timui semper vltra quàm vel ego dicam, vel alius credat, vtpote conscius mihi mei ipsius) sed quòd sperem *Deum*, vel ob hoc ipsum genus moriendi mihi fore propitium. Itaq; ipsi me offero, & trado in mortem quotidie, quod facio hilariter & libenter. Vtinam autem eam gratiam à Patre misericordiarum impetrem, vt siue peste, siue aquà, siue alio quouis modo, dummodo aliquo, *immoler Deo, cui me tot modis debeo!* quod dum ex intimo animi sensu scribo, loquuntur *Deo* defluentes in chartam lacrymæ, & misello mihi misericordiam poscunt. Hæc ille. En vnam benè moriendi intentionem: *Volo mori, vt immoler tibi, Deus meus, cui me tot modis debeo.* In quodam suo scripto hæc habet: Quarto Iulij (19. Iulij obiit) volens, libensq; votum signavi; mortem optere, etiamsi communis moriendi necessitas non esset. idque (ecce intentiones) 1. Ob gloriam *Dei*, cui omnia debeo. 2. In honorem Christi pro me vltima perpeffi. 3. Vt gratiam cæteris eius beneficijs referrem. 4. Vt à meis criminibus pœnas sumerem. Deniq; vt Christi mortem imitarer. Atque eo pacto rem cæteroquin necessariam, habeo votiuam. Placeat id Supremæ Maiestati; & conducat pauperculæ animæ meæ. Hac intentione eamus &

Qua intentione moriendum.

nos; & moriamur cum eo. Ita ille animam in victimam charitatis inter peste contactos impendit; & mortem aliàs nobilem, tot præclaris actibus reddidit nobiliorem.

5. Præclara, eòq; pretiosa, fuit & illa intentio moriendi, quà *Nicolaus Martinus* Monacensis adolescens, qui suam innocentiam pluribus palmarium virtutum ornamentis condecoravit, & in Philosophia, cui tunc operam dabat, extinctus est Ingolstadij. Hic Indicam expeditionem, voto etiam firmatam, desiderio complexus, ut illius iacturam gloriosè impleret, cum Ingolstadij pestilentia magnam ederet stragem mortalium, vitam ipse suam sacrificium *Deo*, annuente illo qui præerat, quæsitissimis verbis pro salute Sociorum deuouit. Videtur præclaræ optimi iuuenis voluntati obsecundasse diuina Bonitas, cum *Nicolaus* 21. ætatis, tertio Societatis adeptæ anno, innocentem animam, veluti sacram victimam, pro amicis posuit catarrho sublatus. Neq; vno plures in Collegio illà lue internecti sūt. Iuuaret fortasse, lectis *Rodriquez*, *Drexelio*, alijsq; de recta intentione libris asceticis, & institutis hac de re meditationibus, aliquot purissimæ intentionis, breues, sed excelsas, & elaboratas artes breuibus verbis concipere; mortem nostram *Deo* per illas offerre, illas in sacro instaurare, ac in extremi morbi vsum conscribere.

1634. 27.  
Novemb.

H

Hic

1624. 30.  
Nouemb.

6 Hic ego memorià repeto, etiam intentionem pretiosè moriendi *P. Humberti Selini*. Is Dolæ moriens, vltimùm languente corpufculo, iamq; ad migrandum accincto spiritu, hæc fuprema verba locutus eft, quafi vitam fuam omnem in hocce compendium tribus hisce verbis referret: *Sacrificanda Deo anima!* Hoc agamus, dum viuimus; dum morimur hoc agamus! Mors noftra fit sacrificium anime noftræ. Sic illam facrificare velle vifus eft *P. Michaël Apathi*, quem annuæ Auftriæ mortuum aiunt è lue ab ijs quos in fefto B.V. expiabat contractà Comaromij, pefte tunc latè grassante. Repertum à morte chirographum fcitè ac breuiter testabatur cui animam facrificaret, cur mori vellet, in hæc verba: *Iefu patientiffime, da mihi amore, & honore tui, tuæq; Sanctiffimæ Genitricis mori! Dei, ac Dei Matris amor & honor optima intentio moriendi.*

1655. 27.  
Aug.

7 *Ioannes Tagfonius* è Coloniensî Diœcefi, vità decessit, *Deiparæ* Matri Officio quotidie, ac Rosario, sub mortem verò hymno *Aue Mariæ Stella* meditatè recitando addictus. Mirà, & adfpectantibus periucundà hilaritate fe morti proximæ accingebat. Fons gaudij illi fuit, illa erga *Deiparam* religio, & intentio quâ ad maiorem Dei gloriam mori optabat, cùm diceret, *non timere fe mortem, rectà & optimà intentione armatum.*

1640 4.  
Apr.

8 Nobiliffimus moriendi fcopus eft, pro  
chari-

charitate mori. B.P. Borgia, datis anno 1569. 29. Iulij ad P. Laynez literis, ait se habere singulare & arcanum quoddam desiderium moriendi effuso sanguine pro Catholica veritate. idq; desiderium per illum Deo offerri vult, vt Deus illi efficacitatem det, ac effectum: aut certè, vt, ad minùs, efficiat, inquit, vt mihi sit aliud quoddam genus mortis atque martyrij, *videre me mori, & non mori cum sanguinis effusione pro Dei nomine toleratà.* At qui pro Deo Martyr non potest mori, licet velit, si velit pro fratribus animam ponere, felix vixit. Hac intentione, ac profundà simul humilitate mortem suam nobilitauit Camberij P. Andreas Suffrenus, in Gallia sepiùs Prouincialis. Pro hoc Lugduni grauiter ægro cum omnes, & hos inter etiam Coadiutor quidam, *Deiparam* enixiùs precaretur, adfuit pio fratri augusta Virgo, & eo morbo non decessurum P. Andream verè prædixit. Deinde aliquot annorum interiectu, cum Andreas germanum suum P. Ioannem Suffrenum propè conclamatum iacere audiret, vir humillimus, ac diuinæ gloriæ sitientissimus ad S. Radegundis ædē adijt: & ibi sacratissimo sacrificio operatus, vitā suam, tanquam rem diuinæ gloriæ inutilem, pro vitā P. Ioannis (magnā dicendi gratiā pro Deo & animabus plura facturi) redimendā consecrauit; atq; vt omne mortis discrimen ab illo, tanquam vtili viro, ad se inutile & ignauum auer-

Mortuus  
1623. 10.  
Nouemb.



teret diuina Bonitas, flagrantissimè flagitauit. Moxq; cùm ab ara discederet, Patre Ioanne 1641. vsq; ad annũ superstite, ipse febrim persensit; à qua postea diu multũmq; vexatus, magna in morbo viri humillimi præbuit documenta; rogato etiã loci Rectore, vt ad se quẽpiam destinaret, cuius manu cederetur, tanquã peccator infelix. Nullam viuendi spem admittebat, intento in Crucifixum digito, ad illum, ad illum contendendum esse ingeminãs. Ita iste quia Martyr mori non potuit, pro humilitate, pro charitate, pro gloriã Dei zelo, pro fratre animã posuit, morte supra vulgare tantò nobiliore, quantò nobilior fuit ad moriendum intentio. Moriamur ergò *ad Maiorem Dei gloriam*: vt quę est vexillum vitæ nostrę, sit etiam tessera mortis nostrę. *Nemo enim nostrũ, vt ait Paulus, sibi uiuit. Et nemo sibi moritur. Siue enim uiuimus, Domino uiuimus; siue morimur, Domino morimur. Siue ergò uiuimus, siue morimur, Domini sumus.* Frequens iaculatoriarum in morbo precum materia potest esse ista quàm purissima, & eminentissima intẽtio moriendi. e. g. Volo mori, quia amo *Deum*, & ideò volo illi obedire, statuenti, omnibus hominibus semel mori. Volo mori, vt nunquam deinceps possim *Deum* vel leuissimè offendere. Volo mori, vt *Deum* coràm videã, & amem perfectiùs quàm hactenus, & necessariò, & in eternũ cum *Iesu Maria, Sanctis Angelis, S.P. Ignatio,*

Róm. 14.  
v. 7-8.

tio, S. N. &c. omnibus electis; ad quos aspiro!  
 Volo mori ut *Iesum*, & *Mariam* imiter moriē-  
 tes; ut mortem peccati stipendium accipiam,  
 poenasq; dem pro peccatis. Volo mori, ut viuā in  
 caelo immortaliter cum *Deo*, cum cęlitibus in  
 ęternum. Volo infirmari, pati, mori, saluari ad  
 maiorem, ad maiorē, ad maiorem *Dei* gloriā.

C A P V T I X.

*Crucifixus aegri & moribundi occupatio pretiosa.*

I **C**OLONIę *Nicolaus Luillerius* S. I. Noui-  
 tius demittendi sui, ac ad nutū obe-  
 dienter omnia faciendi virtute præcellēs, eger  
 tandem ad mortem, à qua ad vitam transla-  
 tus est, cū doloribus eximiē exerceretur à  
*Deo*, ab eodem ad illos ferendos etiam robur  
 accepit, notabili planē ad crucem ferendam  
 inuitamēto. Visus est, inquit *Sachinus*, sibi vi-  
 dere *Christum Dominum*, prægrandi Cruce  
 oneratum, cuius ille vestigia minori cum Cru-  
 ce, maiori tamen molestiā, sectaretur. Verūm  
 cū aliquando vidisset *Dominum* graui sub  
 pondere labantem, & commiseratus vellet in  
 oneris eius partem succedere; se uero ad eum  
 vultu conuersus *Iesus*: Qui, inquit, magna, &  
 aliena feras, qui tua, eaq; leuiora, non potes?  
 Hac voce miro amore succensus quāpluri-  
 ma tolerandi, relicto socijs illustri excelsi pe-  
 ctoris

Hist. Soc.  
 p. 4. l. 6.  
 num. 102.

Patiētiā  
 etiam in  
 minimis  
 pretiosa ē